

Některé ikony jsou zázračné (dochází po modlitbě před nimi k uzdravení nebo se věřícímu dostává pomoci či moudrosti při řešení složitých duchovních i životních otázek), z některých zázračných ikon se spouští svaté myro (vonný olej).

Dějiny ikonopisectví sahají až k době apoštolské. První křesťanský obraz, který vytvořila lidská ruka, byla podle církevní tradice ikona Panny Marie s Dítětem Kristem. Napsal ji svatý evangelista Lukáš. Byla to ikona známá později jako typ Odigitrie, tedy „Ukazatelka Cesty“, neboť Bohorodice rukou ukazuje na Krista, který o sobě řekl: „Já jsem cesta a pravda i život; žádný nepřichází k Otci než skrze Mne“ (Jan 14,6).

Vůbec první ikonou však byl rukou nevytvořený obraz Pána Ježíše Krista. Byl to zázračný otisk Jeho tváře v šátku, který poslal nemocnému maloasijskému králi Abgarovi. Ten obraz vroucně uctil a nato byl vyléčen z těžké nemoci.

Dalším rukou nevytvořeným obrazem Krista je Jeho pohřební plátno, známé dnes pod názvem Turínské, do něhož se při Kristově Vzkříšení zázračně vtiskla Jeho podoba.

Z těchto památek křesťané znali podobu Ježíše Krista a psali Jeho ikony. Tam, kde tyto památky nebyly dostupné, byl zpočátku Ježíš Kristus zpodobován v oděvu rétora, tedy tunice, jako bezvousý mladík. Postupem času se však jeho obraz odpovídající skutečnosti rozšířil po celém křesťanském světě, takže se s ním již dlouhou dobu v křesťanském umění setkáváme jako s obecně přijatým a ustáleným vzorem. Ikonopisec na desce obraz sám nevytváří, ale jakoby jej odkrývá. Obraz je již vlastně hotov, jen jej odhalí. Již před napsáním ikony její předobraz – sám Pán Ježíš Kristus, Matka Boží, událost z Evangelia nebo církevní Tradice, světec či anděl – v duchovním světě, v Království Božím existuje. Ikonopisec je modlitebník, který zří duchovní svět a kontemplované sděluje navenek, v ikoně...na nás pak je, abychom se snažili přistoupit k ní s čistým srdcem a pokusili se v ní číst jako ve sv. Evangelium, abychom se plně otevřeli Boží blahodati z ní vycházející...nastoupili cestu k proměnění svého života, ke „zbožštění“ a stali jsme se i my nositeli tábořského světla sv. hory Tábor ...

...a pokud se chcete ještě více dozvědět o ikonách, pocítit klid a uvidět světlo, který z nich vyzařuje, podívat se skrze ně do Nebe (ikony jsou „oknem do Nebe“) a obdržet odpovědi na otázky, které vás možná v souvislosti s ikonopisectvím napadnou (mimo jiné i např. na otázku, proč uctívání ikon - „proskinéo“ /Gen 23,7; Gen 33,3/ není modloslužbou a co to byla ikonoborecká krize a kdo a jakým způsobem vystoupil na obranu ikon, aj.), přijměte pozvání ke shlédnutí této putovní výstavy, která bude v Galerii Bastion otevřena po celý srpen a na které jsou představeny práce ikonopisců: monacha Paisije, monašek Kateřiny a Felicitas z ikonopisné dílny při pravoslavném monastýru Zesnutí přesv. Bohorodice ve Vilémově u Litovle, mátušky Jany Baudišové, mátušky Jany Dorky Drdové, Ludmily Juzové (Julity), Anny Ivety Kadlecové, Sylvie Novotné, Eleonory Lenky Vlkové, Cvetomiry Cvetkové.

/text je převzat se svolením vydavatelů - částečně krácen, upraven a doplněn - z katalogu výstavy ikon „IKONA – TEOLOGIE V OBRAZE“, který je možno na výstavě zakoupit.

Při přepisu či zveřejnění části nebo celého výše uvedeného textu, je nutno uvést odkaz na prvotní zdroj/

